

Publicerad 2008-10-08 20:30 av honeyhoney

Pour your heart out

Ibland blir livet för mycket, när man upptäcker att man inte kommit så långt i livet som man vill, när man märker att allting går utför. När man sitter ensam hemma i sin soffa och gråter för första gången på flera månader, av ren ensamhet. När man dessutom vet att man inte är det minsta ensam, man vet att det finns folk överallt som bryr som, och som inte skulle tveka att springa till en över halva landet bara för att krama en och säga att man är värd allt. Det finns ingenting som är så hemskt som att veta att allt i ens liv är bra, men att man ändå sitter ensam och gråter. När allting är bra och man inte har något att gråta över, när ens värld rasar samman över en trasig geografibok och när man vet att man har det så jävla bra att andra skulle dö för att få ta min plats. Bortskämdheten skrämmer mig.

Jag misslyckades precis med att tillreda en kanna kaffe åt mig själv, och jag bryter ihop. Jag orkar inte stressen, jag orkar inte att inte veta något, att inte hinna något, att inte minnas något, att inte vara jag, att jag inte orkar bry mig, att allting alltid verkar så falskt bra. Jag orkar inte ens försöka vara äkta, det finns inte i min värld.

Och jag sitter och svamlar på en hemsida på internet där folk skriver ner vackra dikter och fina tankar.

~~Istället för att ta tag i allt jag borde. Ibland orkar man inte. Det här blev ingen dikt, fan också.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren honeyhoney med Poeter.se id #7049 innehar upphovsrätten